

Izabela Sikorska-Ulfik

Reszel, woj. olsztyńskie. Zamek

Informator Archeologiczny : badania 11, 245-246

1977

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Narzuca to wniosek, że gród XIII wieku zajmował większą powierzchnię i nie posiadał tak potężnych fortyfikacji.

Przypuszczenie to potwierdzone zostało pracami w wykopie II strefy C, zlokalizowanym na S-E krańcu Wzgórza. Odsłonięto tu skrzynię wału posadowioną na warstwach kulturowych związanych z XIII wiecznym grodem. Ogółem zdjęto w tym wykopie 5 m nowożytnych i średniowiecznych warstw kulturowych osiagając poziom piaskowego nasypu poszerzającego wzgórze grodowe! Dzięki uzyskanemu materiałowi zabytkowemu moment owego poszerzenia wstępnie datować należy na I połowę XIII wieku.

Materiały zabytkowe znajdują się w Pracowni Archeologiczno-Konserwatorskiej w Warszawie oraz na terenie ekspedycji w Pułtusku.

Prace są w toku i będą kontynuowane!

RESZEL
woj. olsztyńskie
Zamek

Muzeum Warmii i Mazur
w Olsztynie

Badania prowadziła mgr Izabela Sikorska-Ulfik.
Finansował WKZ w Olsztynie. Piąty sezon badań.
Średniowieczny zamek.

Program badań w związku z rozpoczętym remontem dachów, został zmniejszony tylko do poszerzenia wykopu 4 na międzymurzu, od północnej strony! W ubiegłym roku stwierdzono w wykopie na głębokości 280 cm, spalone drewno. Tegoroczne badania pozwoliły wprowadzić na odkrycie dalszych fragmentów drewna, ale stan ich zachowania był znacznie gorszy i trudno jeszcze, bez przeprowadzenia dodatkowych badań, wyjaśnić przeznaczenie i chronologię konstrukcji.

W obrębie wykopu, przy ścianie zamku znajdował się dół na wapno, wykonany w czasie remontu zamku w latach powojennych. Dół ten zniszczył układ warstw do głębokości około 2,5 m i na przestrzeni 4 metrów.

W obrębie wykopu odkryto w całości fundament zewnętrznego muru obronnego. Fundament sięgał do głębokości 3,20 m i zbudowany był z kamieni różnej wielkości i gruzu ceglanego! Calec na tym wykopie zalegał na głębokości 2,90 m. Warstwy kulturowe zachowane w nienaruszonym układzie zawierały nieliczne fragmenty ceramiki średniowiecznej.

Na dziedzińcu zamkowym sprawdzono tylko w wąskim /o szerokości 1 m i długości 4,5 m/ sondażu styk murów; fundamentu skrzydła północnego i fundamentu krużganek biegnącego wzdłuż skrzydła wschodniego. Ponieważ nie było możliwości wykonania w tym miejscu szerszego wykopu, który by pozwolił na zbadanie układu warstw kulturowych, sondaż został wyznaczony w obrębie naruszonych już warstw. Bowiem w latach powojennych, w celu zabezpieczenia ścian budowli

przed wilgocią, odkopano fundament i zabezpieczono go przez smołowanie.

W sondażu tym stwierdzono, iż fundament ściany skrzydła północnego jest posadowiony na fundamencie krążanku i jest od niego młodszy.

Dalsze badania w Reszlu na dziedzińcu i międzymurzu uzależnione są od harmonogramu prac budowlanych.

ROGOŹNO - Zamek
woj. toruńskie
Stanowisko 2

Muzeum w Grudziądzu
Uniwersytet Mikołaja Kopernika
Instytut Archeologii i Etnografii w Toruniu

Badania prowadzili: dr Andrzej Kola, mgr Ryszard Boguwołski i mgr Marian Kochanowski /autor sprawozdania/. Finansował WKZ w Toruniu; Cmentarzysko średniowieczne.

W związku z pracami adaptacyjnymi na terenie zamku krzyżackiego, prowadzonymi przez PP PKZ w Toruniu, na podzamczu zewnętrznym zarządzono nadzór archeologiczny w trakcie budowy zbiornika na gnojówkę.

Wytyczono wykop badawczy o wymiarach 6x6 m, zlokalizowany w odległości 2 m w kierunku południowym od sondażu archeologicznego z 1975 r. Wykop ten profilem wschodnim przylegał bezpośrednio do muru obwodowego wschodniej partii przedzamcza zewnętrznego; lokalizacja ta, poza wymogami budowlanymi spełniała postulat badawczy, jakim jest kwestia osadnictwa grodowego, wzmiarkowanego w źródłach pisanych.

Wyeksplorowano na głębokości 235-270 cm /licząc od powierzchni wykopu/ dwanaście pochówków szkieletowych osobników obojga płci /w tym również dziecka/, usytuowanych w pozycji wyprostowanej, na wznak, z rękoma złożonymi na klatce piersiowej. Wszystkie szkielety znajdowały się w jamach grobowych o konsystencji piaszczystej, bez śladów konstrukcji zabezpieczających. Zorientowane były na osi wschód-zachód /głowa/. Tylko w jednym przypadku orientacja była północ/głowa/-południe.

Oprócz tego natrafiono na głębokości ca 155 cm na ławę fundamentową, usytuowaną w centrum wykopu, prostopadle do muru obwodowego skonstruowaną była z kamieni łączonych zaprawą wapienną i uszczelnionych fragmentami cegieł; zachowana wysokość ławy - około 50 cm, szerokość - przeciętnie 100 cm.

Znaleziony nieliczny materiał ceramiczny w kontekście jam grobowych jak i w ramach warstw kulturowych datuje całość na okres średniowieczny /XIV-XV w./

Materiał zabytkowy jest przechowywany w Muzeum w Grudziądzu.